

være en Deel af Krigsvæsenet; men jeg har sagt, at den i nogle Retninger maatte betragtes som et Complement til Hærvæsenet, og dette forekommer mig ikke at være urigtigt, eftersom den skal modtage en militair Organisation, og i visse Tilfælde yde Tjeneste i samme Retning som Hæren, nemlig til Landets eller Hovedstadens Forsvar, og af den Grund har jeg troet, at dens Organisation uden Skade kunde udsættes indtil Hærvæsenets endelige Organisation var skeet, og Borgervæbningsens Ordning kunde komme i Harmoni med Hærens, og det var blevet bestemt, hvilke Elementer der skulde henhøre til Hæren og hvilke Elementer der derimod skulde henhøre til Borgervæbningen. Andet har jeg ikke havt til Hensigt at udtale.

Ordføreren: Efter den Udtalelse, som er skeet fra de 2 høitærede Ministres Side, forekommer det mig rigtignok, som om der var Anledning til at holde noget mere paa Udvalgets principale Indstilling, end jeg fra først af har troet, at der var. Jeg mis skjender ingenlunde Bøgen af de Grunde, som ere udhævede af den ærede første Landstingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen), men paa den anden Side forekommer det mig dog, at de maaskee kunne synes at tabe lidt af deres Bøgt, naar man tager Hensyn til, at der dog ikke vil gaae saamegen lang Tid inden der igjen kan tænkes paa at give en Borgervæbningslov. Naar vi f. Ex. kunne antage, at den nye Plan til Armeens Organisation vil komme til Efteraaret, da er Tiden fra Foraar til Efteraar, forekommer det mig, dog ikke saa lang, at den skulde medføre den kjøbenhavnske Borgervæbnings totale Oplosning, som er antydet, at der vilde være at befrygte. Da jeg saaledes skulde være tilbøielig til at fastholde den principale Indstilling, antager jeg det for ubetimeligt at gaae nærmere ind paa Detaillen og navnlig at imødegaae, hvad der af flere Talere er anført om enkelte Detailbestemmelser. Dog skulde jeg med Hensyn til en Uttring fra den høitærede Justitsministers Side, om Ud-

valget var enig med den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Kirck), som er Medlem af Udvalget, forsaavidt han yttrede, at Borgervæbningen helst maatte ophæves og et Politicorps oprettes, bemærke, at jeg er ikke enig med ham deri, og jeg troer heller ikke det vørlige Udvalg, ialtsald har det ikke viist sig i de tidligere Forhandlinger i Udvalget. Jeg anseer med Justitsministeren og Krigsministeren Borgervæbningen for at være aldeles nødvendig.

Syholm: Jeg antager, at det af den foreliggende Comiteebetænkning vil staae det ærede Lhing temmelig klart, at Udvalget ved Behandlingen af denne Sag har befundet sig i nogen Forlegenhed, og at dets principale Indstilling egentlig kun er at betragte som en Udvei, det har valgt som den, der nærmest vilde føre hen til Maalet for det overdragne Gørv. Jeg har idag ikke hørt Noget, som kunde bringe mig til at fæste større Lid nemlig til den subsidiaire Indstilling fra Udvalget, idet jeg tværtimod fra flere Sider har erfaret, at de Præmisses, hvorfra vi egentlig udgif saavel ved den principale som den subsidiaire Indstilling, aldeles ikke have været saa velbegrundede, som vi antog. Det er nu saaledes af den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kredts (H. P. Hansen) yttret paa det Bestemteste, at hvad vi havde antaget som muligt, nemlig, at lade Tingene forblive i deres nærværende Tilstand indtil videre, maatte ansees som noget aldeles Utilraadeligt, idet han har betegnet den nærværende Tilstand som en Oplosningstilstand, der altsaa maatte ansees som aldeles uholdbar. Paa den anden Side ere vore Forudsætninger ved Affattelsen af vor subsidiaire Indstilling af den høitagede Justitsminister ogsaa erklæret for aldeles uundførlige, idet han paa det Bestemteste har yttret, at den af os foreslaaede Forandring af Borgervæbningsens Døvelser, saaledes at Borgervæbningen skulde indøves saavel i Artillerie som i Infanterie, formeentlig ikke lod sig gjøre.